

Fra: Lotte Grøndal Balling [mailto:balling1108@gmail.com]
Sendt: 5. februar 2011 18:25
Til: Christine Antorini
Emne: SU Styrelsens lange behandlingstid vedr. handicaptillæg

Kære Christine

Jeg henvender mig til dig fordi du er uddannelsesordfører og mit håb er at du kan hjælpe mig og andre som er i en lignende situation.

Jeg har søgt ind og er kommet ind på pædagog-uddannelsen i august 2010, og i forbindelse med optagelsen har jeg søgt om at modtage handicap-tillæg igennem hele uddannelsen.

Grunden til at jeg har søgt handicap-tillæg er at jeg har en atypisk anoreksi og har været igennem et langt behandlingsforløb og i sommers var jeg endelig klar til at påbegynde et studie, ovenpå et langt sygeforløb og hvor jeg mistede mit tidligere job på grund af for lang sygemelding på grund af anoreksien og behandlingsforløbet.

Jeg har modtaget behandling på Stolpegaard i Gentofte, og de har på det kraftigste anbefalet mig at søge handicap-tillægget så jeg kan minimere stress i forbindelse med uddannelses-forløbet, ved at jeg ikke skal have et studie-job samtidigt med studierne. Stress er blandt andet en udløsende faktor for min anoreksi, og med et handicap-tillæg vil jeg kun skulle koncentrere mig om studiet og fastholde mig selv i det nye liv hvor anoreksien ikke styrer mig i en invaliderende grad som tidligere.

For at søge handicap-tillæg skal man ansøge indenfor de første 3 uger efter man er optaget på studiet, for at kunne modtage det med tilbagevirkende kraft fra studiets påbegyndelses dato. Jeg fik oplyst at der kunne være en behandlingstid på op til 6-7 måneder, hvilket jeg synes virker meget lang, og når man forsøger at få fat i den afdeling hos statens uddannelsesstøtte, er det nærmest umuligt at komme igennem, ventetiden kan være mere end en time på telefonen, og nogen gange bliver man smidt af linien efter at have ventet i 45 min. til en 1 time. Der er nu gået næsten 7 måneder siden jeg sendte min ansøgning, og i dag d. 5/2-2011 har jeg så modtaget et brev, hvor der på 3 linier står at sagen er sendt videre til en speciallæge i arbejdsskadestyrelsen, hvor der kan forventes endnu en behandlingstid på 3 måneder. Ingen yderligere forklaring om hvorfor den nu er sendt videre, og jeg undrer mig en del, da min anoreksi jo ikke er en arbejdsskade.

Handicap-tillægget søger jeg jo for at kunne passe på mig selv, at gennemføre mit studie, og vende tilbage til arbejdsmarkedet og kunne være selvforsørgende igen.

Jeg synes virkelig det er groteskt at behandlingstiden i første omgang kan være 6-7 måneder og derefter uden varsel kan forlænges yderligere 3 måneder, det er bestemt en stressende faktor ikke at vide om man får tillægget eller ej. Er det meningen at man skal have så lange behandlingstider og så dårlig en behandling af Statens Uddannelsesstøtte? Jeg troede vitterligt at det var meningen at man skulle uddanne sig uanset om man har en sygdom (psykisk eller fysisk) eller ej. Og man har vel skabt muligheden for handicap-tillæg netop for at få flere igennem uddannelsessystemet og for at sikre uddannelse til alle.

Denne behandlingstid og den stress det medfører har da bestemt fået mig til at overveje at droppe min uddannelse og bare vente på en førtidspension, men det strider bare så meget imod min personlighed og mit ønske om at yde et bidrag til samfundet og få et arbejde igen. Kan det virkelig

være rigtigt at det skal være så besværligt at finde ud af om man er beretiget til et handicap-tillæg eller ej?

Med venlig hilsen

Charlotte Grøndal Balling
Pædagog-studerende på UCSJ Roskilde